

heller ikke være stærk; thi det er vel ikke muligt for Ministeren nu at sige, hvor meget der behøves. Det er en Sag, som hellere bør ordnes paa Tilleggsbevillingsloven end paa Finantsloven. — Jeg kommer dernæst til Forslagene Nr. 131 og 132 vedrørende Fyranlæg. Der har været Tale om at vælge, hvilket af de forskellige foreslaaede Anlæg Udvalget iaar skulde gaa med til, idet man ikke har ment at turde gaa med til samtlige de foreslaaede Fyranlæg, hvilket vilde have medført en ikke ubetydelig Udgift mere iaar for Statskassen, nemlig en samlet Udgift af 325,000 Kr. Da Fyrvesenet har været stærkt favoriseret i de senere Aar og det vistnok med Rette, og da der nu er bragt et System af Fyranlæg tilveie omkring vore Kyster, som idetmindste foreløbig maa betragtes som ret tilfredsstillende, har man troet iaar at maatte gjøre en lille Besparelse, idet man har udfbudt nogle af de Forbringere, som ere stillede fra Marineministerens Side, og har indskrænket sig til en samlet Bevilling af 128,000 Kr. Med Hensyn til Valget af Fyrene har man udfbudt Lodbjerg og Skjoldnæs, Lodbjerg dels fordi man har næret endel Tvivl, idet der fra forskellige Sider er anført Grunde mod at anlægge dette Fyr, idet man har tvivlet om, at det var nødvendigt, som Forholdene paa Vestkysten ere, og snarere troede, at det var uheldigt, men derom skal jeg ikke udtale uogen bestemt Mening, da Hovedgrunden er den finantsielle, og den anden Grund kun har været medbestemmende for, hvilket Valg man skulde gjøre med Hensyn til Udflydelsen; i hvert Fald har det, der har været anført for og imod, været af den Natur, at der fra vor Side ikke har kunnet komme nogen Overbevisning frem om Nødvendigheden. For Skjoldnæs Fyr kunde der snarere ansøres noget Mere; der trænges maasse til et Fyr paa Værp, men Valget har været mellem Skjoldnæs og Anholt, og skjøndt Fyret paa Anholt er noget dyrere, har man dog troet heller at burde indkomme Forlangendet fra Anholt om at faae et bedre Fyr der. Jeg skal forøvrigt gjøre, navnlig den høitærede Marineminister, opmærksom paa den Bemærkning, der er tilføjet i Betænkningen, at man forventer, at der ikke kommer Forslag om flere nye Fyranlæg, før man er bleven færdig med dette; jeg siger dette nærmest for at høre den høitærede Ministers Mening derom. — Forslagene Nr. 133 og 134 ere motiverede i de Skrivelser, som fra Marineministeren ere fremsendte og indrykkede i Betænkningen, og jeg behøver derfor ikke at komme ind paa dem. — Med Hensyn til de andre Poster vedrørende Marineministeriet, som ere satte under Debat, altsaa Posterne 6 og 7 under § 9, har jeg ikke nogen Bemærkning at gjøre; der er ikke stillet noget Endringsforslag i saa Henseende, og der findes ingen Bemærkning derom i Betænkningen.

Scavenius: Som det høie Thing vil se, har hele Udvalget jo været enigt om ikke ubetydelige Nedsættelser paa Marineministeriets Budget, særlig hvad angaar Bygningsforanstaltninger og Reparationer paa Værftet. Mindretallet har fra sin Side ment, skjøndt det ikke tør sige — hvad der heller ikke er blevet anført fra Flertallets Side — at de foreslaaede Foranstaltninger i og for sig ere uhenigtsmæssige eller endog ikke nødvendige, dog at maatte tiltræde Endringerne, for det Første naturligtvis fordi vi ere komne til den Overbevisning, at om det end maasse vilde være heldigtst at faae de foreslaaede Foranstaltninger udførte allerede i næste Finantsaar, kunne de dog opsættes til et senere, men dernæst og i Særdeleshed, fordi der er andre Nedsættelser, som Flertallet har foretaget paa § 23, og som vi ubetinget ville modsætte os saa godt, vi formaa, ja, endog gaa saa vidt, at opfordre den ærede Marineminister til at anvende al den Indflydelse, han maatte have, for at faae Sagen i en noget anden Gænge, end det ser ud til, at den skal gaa idag. Jeg skal strax begynde med at omtale den Sag, som jeg her hentyder til, det er nemlig Spørgsmaalet om Udrustningskontoen. Jeg tror, at vi, Mindretallet, have endog fuldt ud Ret til de Bemærkninger, vi om denne Sag have gjort i Betænkningen. — Vi have begyndt med at sige, at man ikke vilde være istand til blot tilnærmelsesvis at opfylde Flaadelovens Bestemmelser om et bestemt Antal Mandstabs Dølse, hvis man ikke vilde følge Regjeringsforslaget, om end ikke fuldt ud, saa dog i alt Væsentligt; og vi have dernæst — det siger jeg ligeoverfor den ærede Ordførers Bemærkninger i hans Foredrag — gjort gjældende, at det er vor Overbevisning, at en Estadrepsøvelse er af overordentlig Betydning for Mandstabs og i Særdeleshed for Befalingsmændenes Uddannelse og Indøvelse, og de Forslag, det ærede Flertal har gjort her til denne Konto, gaa blandt andet ud paa i Virkeligheden at stryge Estadrepsøvelserne. Det er bemærket i Anmærkningerne til Budgettet, at det er paatænkt at udsende 2 Pantserbatterier og 2 Kanonbaade i Estadre. Nu vil det ærede Flertal indskrænke denne Estadre til 1 Pantserbatteri og 2 Kanonbaade. Allerede det, der er foreslaaet, er som Estadre betragtet ringe nok; gaar man derunder, synes jeg ikke, man ret godt længere kan tale om en Estadre. Jeg antager ogsaa, at den ærede Ordfører har haft en Følelse heraf, idet han jo har henvist til, at man vilde søge Forhandlinger med Marineministeren om en anden Udrustningsplan. — Jeg maa udtale, at vi maa finde det fuldstændig begrundet, at der fra Marinebestyrelsens Side foruden Fregattens Udrustning til Sommer- og Vintertogt, foruden Skonnerten til Island og foruden de nødvendige Torpedoskibe til Indøvelse af Torpedomateriellet fordræ en Estadrepsøvelse for